UCHWAŁA NR XIV/185/19
RADY MIEJSKIEJ W BIERUTOWIE

z dnia 30 października 2019 r.

w sprawie zatwierdzenia opinii przyjętej uchwałą NR 1/2019 Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z dnia 21 października 2019 r. w sprawie petycji mieszkańców dotyczącej wprowadzenia zakazu pokazów fajerwerków na trenie Miasta i Gminy Bierutów z wyłączeniem 31. XII oraz 01. I

Na podstawie art.18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019r., poz.506 z późn.zm.) oraz § 58 ust. 1 pkt 3 oraz § 60 ust. 3 Statutu Miasta i Gminy Bierutów (Dz.U. z 2018r., poz. 5204), Rada Miejska w Bierutowie, uchwala co następuje:

§ 1. Zatwierdza się opinię przyjętą uchwałą Nr 1/2019 Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z dnia 21 października 2019r. w sprawie petycji mieszkańców dotyczącej wprowadzenia zakazu pokazów fajerwerków na trenie Miasta i Gminy Bierutów z wyłączeniem 31 XII oraz 01. I, która stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Bierutowie

Irena Wysocka - Przybyłek

Załącznik do uchwały nr XIV/185/19
Rady Miejskiej w Bierutowie
z dnia 30.10.2019r.

UCHWAŁA NR 1/2019
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
z dnia 21 października 2019 r.
w sprawie petycji mieszkańców dotyczącej zakazu pokazów fajerwerków na trenie Miasta i Gminy Bierutów (z wyłączeniem 31 XII oraz 01. I)

Na podstawie art.18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r., poz.506 z późn. zm.) oraz § 58 ust 1 pkt 3 oraz § 60 ust. 3 Statutu Miasta i Gminy Bierutów (Dz.U. z 2018 r., poz. 5204) Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Bierutowie po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, mając na uwadze obowiązujące przepisy prawa, negatywnie opiniuje wnoszoną przez mieszkańców petycję.

Uzasadnienie

W dniu 05 sierpnia 2019 r. do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Bierutowie wpłynęła petycja mieszkańców w sprawie podjęcia uchwały zakazującej używania fajerwerków, petard i innych materiałów pirotechnicznych na terenie Miasta i Gminy Bierutów. Petycję podpisało 51 osób.

W celu zebrania niezbędnych informacji Komisja wystosowała pisma do podmiotów organizujących zabawy weselne. Z otrzymanych odpowiedzi wynika, iż w żadnym przypadku organizatorem pokazów sztucznych ogni nie jest podmiot prawny. W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 1 października 2019 r. Pani Barbara Bratosiewicz poinformowała, iż zgodnie z jednym z paragrafów umowy *na terenie Hotelu Markus nie można strzelać fajerwerków.* Dodała także, iż ewentualne puszczanie fajerwerków odbywa się przez państwa młodych, a w związku z tym, iż ich puszczanie jest zakazane na terenie hotelu, domniemywać należy, że odbywa się ono w miejscach położonych w bezpośrednim sąsiedztwie hotelu. W przypadku „Artemidy" obowiązuje bezwzględny zakaz puszczania fajerwerków w trakcie organizowanych przez podmiot przyjęć.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Komisja ustaliła, iż zasady używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zostały szczegółowo uregulowane w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 45, 55, 60 i 1214). Używanie wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku cywilnego klasy F1 (wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem hałasu, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków), F2 (wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem hałasu, przeznaczone do użytku na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków), F3 (wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu, przeznaczone do użytku na dużych, otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków), T1 (wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska) oraz P1 (wyroby inne niż wyroby klas F1-F3 i T1, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska), nie wymaga nawet pozwolenia (art. 9 ust. 2, w związku z art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ww. ustawy).
W oparciu o powyższe trzeba przyjąć, że ochrona życia i zdrowia ludzi przed używaniem materiałów pirotechnicznych (choć istnienie określonych zagrożeń ma charakter obiektywny) jest sprzeczne z ustawą, która kategoryzując te materiały wskazuje jednoznacznie, że istnieją także takie materiały pirotechniczne, które charakteryzują się bardzo niskim, niskim, czy też średnim stopniem zagrożenia

życia i zdrowia ludzi, a tym samym obejmowanie ich zakazem użycia jest niezasadne. Organ stanowiący gminy nie może bowiem, powołując się na konieczność ochrony życia i zdrowia ludzi, ograniczać możliwości używania wyrobów, na których użycie - biorąc pod uwagę stopień zagrożenia dla życia i zdrowia - godzi się ustawodawca. Podobnie, ograniczenie takie nie może być wprowadzane z powołaniem się na ochronę spokoju publicznego, podczas gdy ustawa wskazuje na możliwość używania materiałów pirotechnicznych charakteryzujących się nieistotnym, niskim albo nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu, zaś ewentualne wykorzystanie materiałów pirotechnicznych w sposób bezprawnie naruszający spokój publiczny wiążę się już sankcją karną ustaloną w Kodeksie wykroczeń. (ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.48.3.2018.JW1 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO z dnia 8 stycznia 2019 r.).

Wprowadzenie do porządku prawnego art. 51 Kodeksu wykroczeń miało podwójny skutek prawny, tj. zakaz zachowań tam wskazanych, jak i zakaz poszerzania obszaru zakazanego w drodze miejscowych przepisów porządkowych. Zgodnie z art. 51 § 1 Kodeksu wykroczeń, kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Z treści powyższej regulacji wynika, że użycie fajerwerków, petard i innych materiałów pirotechnicznych na terenie gminy można uznać za tożsame z zakłóceniem spokoju, porządku publicznego i spoczynku nocnego przez hałas lub inny wybryk. By zakwalifikować zachowanie danej osoby jako wybryk zakłócający spokój, porządek publiczny i spoczynek nocny nie jest konieczne, by zachowanie to wystąpiło w miejscu publicznym, lecz by skutek dotknął osoby znajdujące się w miejscu dostępnym dla bliżej nieokreślonej liczby osób.

W niniejszej sprawie nie mamy zatem do czynienia z zakresem nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub przepisach powszechnie obowiązujących, bowiem zakres ten został uregulowany w art. 51 § 1 kw. Przepisy porządkowe wydawane wyłącznie na podstawie ogólnych upoważnień ustawowych zawartych w ustawach ustrojowych (m.in. art. 40 ust. 3 u.s.g.) stanowią odrębny rodzaj aktów prawa miejscowego. Cechują się szczególnym charakterem i celem, jakiemu mają służyć: są środkiem służącym przeciwdziałaniu nagle pojawiającym się zagrożeniom dóbr prawnie chronionych. Akty prawa miejscowego o charakterze porządkowym nie są wydawane w celu szczegółowej realizacji określonych ustawowych unormowań materialno-prawnych, lecz w celu uregulowania pewnej sfery stosunków społecznych, którą nie zajął się ustawodawca, a której granice wyznacza jedynie przedmiot regulacji (ochrona życia, zdrowia, mienia itp.). Chodzi więc o unormowanie sytuacji lokalnych o charakterze szczególnym, nadzwyczajnym, co do których brak jest regulacji przepisami ogólnopaństwowymi. Dodać również trzeba, że rady gmin nie mogą w drodze przepisów porządkowych rozszerzać ani precyzować zakazów ustawowych, przepisy porządkowe mogą być bowiem wydawane tylko w wyjątkowych, ściśle określonych przez analizowaną regulację okolicznościach (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 marca 1999 r., II SA/Po 1399/98, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 lipca 2006 r., II GSK 68/06, LEX nr 267157, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 4 czerwca 2008 r., II OSK 268/08, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 29 listopada 2017 r., II S.A./Ke588/17).

Mając powyższe na uwadze Komisja Skarg, Wniosków i Petycji negatywnie opiniuje przedmiotową petycję, zalecając poinformowanie mieszkańców o ich prawach w świetle obowiązujących przepisów.

Przewodniczący
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Łukasz Zmarzły